

ת"פ 34265/06/16 - מדינת ישראל נגד שגב יעקב אפלבאום

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 34265-06-16 מדינת ישראל נ' אפלבאום
תיק חיצוני: 107525/2016

בפני	כבוד השופט דרור קלייטמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שגב יעקב אפלבאום

פסק דין

רקע

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בהתאם לכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 **וחבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13.3.16 כשהגיעו הנאשם והמתלוננת, הגב' פ ב, לצומת הרחובות ויצמן ועקיבא ברעננה, עת נעצרו ברמזור, יצא הנאשם מרכבו, בעט בדלת רכבה של המתלוננת ובמראה הצדית השמאלית ושבר אותה, בכך גרם לנזק לרכבה של המתלוננת בשווי של 3,545 ₪. בתגובה פתחה המתלוננת את דלת רכבה והנאשם תפס את המתלוננת בכתפה וזו יצאה מהרכב ואז הנאשם היכה בפניה, בראשה, בבטנה ובחלקי גוף נוספים באמצעות אגרופיו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת פצעים בשפתיים, המטומה בפנים, במצח ובצוואר החזה.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסדר הטיעון נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר בהתאם להחלטתי היה עליו לבחון אף את אפשרות אי הרשעת הנאשם.
4. בתסקיר שהתקבל, מתאר שירות המבחן כי מדובר בנאשם בן 47, גרוש ואב לשני ילדים המתגורר כעת ברעננה עם בת זוגו המצויה בהריון. החל משנת 2015 עובד כמנהל פרויקטים ואחראי על בטיחות וצמצום תאונות דרכים בחברת "טריפלוג".
5. הנאשם חסר עבר פלילי אשר לקח אחריות על ביצוע העבירה וביטא בושה רבה, צער וחרטה בשל מעשיו ולהתרשמות שירות המבחן הוא מבין את האסור במעשיו ואת הנזק והפגיעה שהיסב למתלוננת והוא אף ביטא רצון וצורך לפצותה.
6. שירות המבחן מצא את הנאשם מתאים להליך גפ"ן שמטרתו להגיע לאיחוי הפגיעות בין הנפגע לפוגע.

עמוד 1

7. התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר באדם אשר בדרך כלל נוהג על פי ערכים ונורמות מקובלים, המגלה אחריות ומחויבות בתפקידים שונים שממלא במסגרות החיים השונות לאורך חייו וכי התנהגותו האלימה באירוע המתואר בכתב האישום אינה מאפיינת את דרך התנהלותו בדרך כלל.
8. הערכת שירות המבחן היא כי קיימת רמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה בעתיד וכי מידת החומרה הצפויה נמוכה אף היא.
9. המלצת שירות המבחן היא להטלת צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישתלב הנאשם בין היתר בהליך גפ"ן, כמו כן צו של"צ בהיקף של 300 שעות בבית לחיילים בודדים ברעננה.
10. בכל הנוגע לאי הרשעה הרי שלנוכח העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה, הנאשם החל לשתף פעולה עם שירות המבחן והוא החל לנקוט בצעדים ראשונים להוצאת רישיון נהיגה לאוטובוס, כאשר הדרישה של משרד התחבורה הינה היעדר רישום פלילי או תעבורתי, ממליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם.

טיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה, עו"ד אנה גורלניק, הצביעה על חומרת מעשיו של הנאשם וכן את חומרת התוצאה של מעשיו ולצורך כך אף הגישה לבית המשפט תמונות חבלות של המתלוננת **(ת/1)** תמונות הנזק לרכב **(ת/2)**. היא הדגישה כי אלימות בכבישים הפכה לשיטה מקובלת במקומותינו וזאת בנוסף לגל אלימות כלפי נשים ולכן סבורה כי יהיה זה מסר שגוי באם הנאשם לא יורשע. היא סבורה שיש מקום לתת משקל לעובדה שמדובר באדם חסר עבר פלילי ולחרטה אותה הוא מבטא, אך זאת יש לעשות במסגרת מתחם העונש ובמיקום העונש בתחתיתו. עמדתה היא למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ולצורך כך היא מפנה לפסיקה. היא שבה ומדגישה כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים אשר נקבעו על ידי הפסיקה לצורך אי הרשעה. המדובר בעבירה חמורה ולא הוכחה כל פגיעה קשה וקונקרטי בעתידו. היא אף הגישה לבית המשפט את גיליון הרשעותיו התעבורתיות **(ת/3)** שכשלעצמן יכולות להפריע לנאשם מלקבל רישיון לאוטובוס.
12. ב"כ הנאשם, עו"ד אהרון רוז'ה, הצביע על כך שמדובר באדם נורמטיבי אשר טעה טעות קשה בהתנהגותו המתוארת בכתב האישום, אך הדגיש כי התנהגות זו אינה מאפיינת את אורח חייו של הנאשם. הוא הדגיש כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, בושה וצער עמוק על מעשיו והוא מעוניין לפצות את המתלוננת. הוא תיאר כי מדובר באדם המפרנס את בנותיו ובקרוב עתיד להיוולד לו תינוק נוסף. לצורך פרנסתו, קבלת רישיון נהיגה באוטובוס הינה רכיב חשוב והכרחי. הוא סבור כי המתחם הראוי הוא בין מע"ת ל-12 חודשי מאסר בפועל ומצביע על פסיקה שכזו אך טוען כי בעניינו של נאשם זה יש מקום לסטות מן המתחם מטעמי שיקום בהתאם להמלצת שירות המבחן ולסיים את ההליך באי הרשעה ובצו מבחן ושל"צ בן 300 שעות.
13. הנאשם במילתו האחרונה בפני בית המשפט שב והביע חרטה ובושה וביקש כי בית המשפט יתחשב בדבריו ויאפשר לו לחזור לשגרת חייו.

דין והכרעה

14. בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי **"הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשות את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפלייה בדרך החלתו".** למרות זאת נקבע כי: **"חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין".**

15. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

16. לאחר שבחנתי את יישומם של קריטריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי אין בהם בכדי להביא לאי הרשעת הנאשם.

17. בכל הנוגע לסוג העבירה, הרי שמדובר באירוע בו על רקע ויכוח בעניין אופן השימוש בדרך, התנהל הנאשם בדרך אלימה, כאשר תקף וגרם חבלות למתלוננת המצויה בתוך רכבה ואף גרם נזק לחלק ברכב. צודקת המאשימה כי אי הרשעתו של הנאשם בנסיבות מעין אלו יהיה בהם בכדי להעביר מסר שגוי בעניין יחסו של בית המשפט לעבירה. לצערנו, שימוש באלימות לפתרון בעיות ו"העברת מסרים" הפכה לתופעה שכיחה במקומותינו ומחובתו של בית המשפט לצאת כנגדה באופן ברור אשר אינו משתמע לשתי פנים. אין להתיר מצב בו אדם הנוהג ברכבו יהיה נתון לחשש כי יפגע באופן אלים מאחר הסבור כי לא נהג כראוי.

18. באשר לפגיעה הקשה והקונקרטי בעתידו של הנאשם, הרי שמדובר בנאשם המועסק זה מספר שנים בחברה ועד כה ביצע את תפקידו בלא צורך ברישיון נהיגה באוטובוס. כפי שעולה מהמסמכים שהוצגו בפני הוא החל אך בתהליכים ראשוניים לצורך קבלת רישיון שכזה וזאת כארבעה חודשים לאחר ביצוע המעשה נשוא כתב האישום. לנאשם אף עבר בתחום התעבורה, דבר שכשלעצמו עלול להוות מכשול בקבלת הרישיון. גם אם תיגרם פגיעה כלשהיא לנאשם הרי שזו אינה פגיעה קשה וקונקרטי המצדיקה את אי הרשעתו בדין. בעיקר אמורים הדברים לנוכח העובדה כי הרישיון המתבקש הוא לנהיגה באוטובוס והעבירה בוצעה על רקע שימוש ברכב כלפי נהגת אחרת בכביש.

19. לנוכח האמור לעיל, איני סבור כי באם יורשע הנאשם לא יהיה יחס סביר בין הנזק הצפוי לו לבין חומרתה של העבירה.

20. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם ביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 **וחבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

מתחם העונש

21. כתב האישום מתאר אירוע אחד בו בוצעו שתי עבירות באותן נסיבות ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד.
22. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הינו שמירה על שלומם, שלוותם וביטחונם של המשתמשים בדרך.
23. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון את הנזק שנגרם למתלוננת ולרכבה ואת העובדה כי מדובר בעבירה שבוצעה באופן ספונטני ללא תכנון מוקדם.
24. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:
- א. בת"פ 43994-03-14 **מדינת ישראל נ ג דנברג** (18.6.15) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של איומים ותקיפה חבלנית. כתב האישום ייחס לנאשם כי תקף ואיים על נהג אוטובוס אשר לא עצר לו בתחנה וכתוצאה מהתקיפה נגרמו לנאשם חבלות. שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו אך הוא נדון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, מע"ת, פיצוי והתחייבות.
- ב. בת"פ 47273-07-14 **מדינת ישראל נ' אסמאעיל** (16.11.16) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה חבלנית וחבלה במזיד ברכב וצירף תיק נוסף בעבירה של תקיפה. שני התיקים בוצעו על רקע שימוש בדרך. באחד איים על נהג אחר ולאחר שזה בתגובה נגח בו, רדף אחריו הנאשם ברכבו, פגע במתכוון ברכב האחר, יצא עם מקל ותקף את האחר בעודו יושב ברכבו וגרם לו לחבלות. בתיק האחר תקף אדם על רקע ויכוח על חנייה. הוא נדון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת וקנס.
- ג. ברע"פ 33047-04-14 [מחוזי מרכז] **נחום נ' מדינת ישראל** (8.7.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אחר שצפר לו בכביש ובתגובה זרק אבן שפגעה בראשו והשתמש בחפצים שונים לתקיפת המתלונן. הוא נדון לשבעה חודשי מאסר, מע"ת, קנס ופיצוי.
- ד. בת"פ 38531-01-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (9.3.16) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וחבלה במזיד ברכב. כתב האישום ייחס לנאשם כי לאחר שרכבו נפגע מרכב אחר בתאונה, יצא מן הרכב, פתח את דלת הרכב הפוגע והכה בנהגו וגרם לו לחבלות, כמו כן שבר את חלון הרכב ואיים על שוטר. שירות המבחן המליץ על אי הרשעה אולם הוא הורשע ונדון למע"ת, קנס ופיצוי.
- ה. בת"פ 35302-11-09 **מדינת ישראל נ' מנגל** (8.12.11) הודה נאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שייחס לוכי על רקע שימוש בדרך, ניגש לחלון רכבו של אחר תקף אותו וגרם לו לחבלות בעוד האחר יושב ברכבו. לנוכח המלצת שירות המבחן והליך צדק מאחה החליט בית המשפט שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות.
25. לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם הענישה ההולם נע בהתאם לנסיבות החל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.
26. לא מצאתי בנסיבותיו של נאשם זה שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, בין לקולא ובין לחומרא.

27. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי מדובר בנאשם חסר כל עבר פלילי אשר כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, האירוע נשוא כתב האישום אינו תואם לאורח חייו והתנהלותו בדרך כלל. לקחתי בחשבון אף את לקיחת האחריות, החרטה והבושה אותן הביע הנאשם הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט וכן את נכונותו לשתף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפולי לרבות בהליך גפ"ן ורצונו לפצות את המתלוננת.

28. התחשבתי אף בכך כי מדובר בנאשם בן 47, גרוש ואב לשתי בנות אשר ממתין כעת להולדת בנו מבת זוגו הנוכחית ואשר עליו לפרנס את בני משפחתו, לקחתי בחשבון אף כי ייתכן וייגרם לנאשם נזק מסוים לפרנסתו בשל הרשעתו.

29. נתתי משקל אף להמלצתו העונשית של שירות המבחן אשר רואה חשיבות בצו המבחן ובהליך הטיפולי במקביל לענישה חינוכית וקונקרטיית אשר יש בה כדי לחבר בין מעשיו לבין אחריותו לתוצאותיהם.

30. לנוכח האמור לעיל, אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

31. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלש שנים מהיום עבירות אלימות כנגד גוף.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלש שנים מהיום עבירה של חבלה במזיד ברכב.
- ג. פיצוי למתלוננת (עדת תביעה מספר 1 בכתב האישום) בסך 7,000 ₪ אשר ישולם בשני תשלומים שווים, אשר הראשון בהם בתאריך 1.10.17 והשני בתאריך 1.11.17.
- ד. התחייבות בסך 3,500 ₪ שלא לעבור על העבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום.
- ה. צו מבחן למשך שנה.
- ו. צו של"צ בהיקף של 300 שעות במסגרת הבית של בנג'י- בית לחיילים בודדים ברעננה בתפקיד של איש קבלה, בהתאם לתכנית אשר גובשה על ידי שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי באם לא ימלא אחר הוראות שירות המבחן ובאם לא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגזור את דינו מחדש.

באם לא יחתום הנאשם על ההתחייבות - יאסר למשך 7 ימים.

העתק פסק הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי - מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו אלולט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם וב"כ עו"ד אהרון רוזה.

